

царь Пизистрата събрали всички-ты тия пѣсни, нарядили ги единъ по другъ ужь спорядъ въ какъвго рядъ сж ставалы работы-ты, за които ся приказва въ тѣхъ, за да ги скрѣпять на едно твореніе. Така отъ оныя пѣсни, които народъ-тѣ си съчинявалъ и пѣлъ за различны работы и лица отъ воеваніе срѣща Троя, направили едно твореніе нго нарекли Иліада, сир пѣснь затѣмъ (Троя). това твореніе е пръвъ источникъ, отъ който битописатели-ти сж чрпали извѣстія за првоначялы-ты врѣмена на Гръцкый народъ. А зашто-то това е твореніе просто-народно, и единъ простъ народъ всичко обличя въ измыслъ, то и бытописаніе-то (исторія-та) за Гръцкый народъ е прѣиспльнина съ басни, съ юначества небывалы, та да ся прѣчисти и отъ десять едно да ся пробере, и то пакъ ще е прѣувеличено.

Окончателно сж турили варѣдъ Иліадъ-тж и сж ъ докарали на тоя видъ, както ъ имаме сега, Александрійскы грамматици Ценадотъ, Ефесець, Аристофанъ Бизантиецъ и Кратесъ, а раздѣлялъ ъ е на 24 пѣсни (рапсодіе) нѣкой-си Аристархъ, кой-то е живѣлъ въ Александрі-ъ около половинъ на третій вѣкъ прѣди Р. Х. Кога събрали пѣсни-ты за разрушеніе Троя, та скрили отъ тѣхъ едно твореніе. то го нарекли Іліадосъ ту омиру рапсодіе, което ще